

De bloemen uit deze dienst gaan met
een hartelijke groet van ons allen naar
de fam. Kaemink, Vennemansweg in
BARCHEM en naar de fam.
Van der Linden, Beukenoot

**Orde van dienst zondag 23 november 2025, Gedachtenisdienst
Voorganger: ds. Anneke de Hoop**

Vorbereiding

Cantorij: 'De gestorvene', t. Ida Gerhardt, m. Antoine Oomen

*Zeven maal om de aarde te gaan,
als het zou moeten op handen en voeten;
zeven maal, om die ene te groeten
die daar lachend te wachten zou staan.
Zeven maal om de aarde te gaan.*

*Zeven maal over de zeeën te gaan,
schraal in de kleren, wat zou het mij deren,
kon uit de dood ik die éne doen keren.
Zeven maal over de zeeën te gaan –
zeven maal, om met zijn tweeën te staan.*

Welkom en mededelingen. Moment van stilte

(we gaan staan)

Morgenlied: Licht dat ons aanstoot, lied 601

1 Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

2 Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijnogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

3 Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

BEMOEDIGING

v Onze hulp is in de naam van de Eeuwige
A DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT
v die trouw is tot in eeuwigheid
A EN NIET LOSLAAT WAT ZIJN HAND OOIT BEGON

DREMPELGEBED

v Gij die ook ons vasthoudt, ons kent en doorgrondt,
onze tranen ziet, onze vragen hoort, onze pijn voelt...
aan U vertrouwen wij ons toe
A OMRING ONS MET UW LICHT
v Koester de namen die wij gedenken
A DAT WIJ ONZE GELIEFDEN
GEBORGEN WETEN IN UW LICHT. AMEN

Zingen: Gij die alle sterren houdt, lied 919

1 Gij die alle sterren houdt
in uw hand gevangen,
Here God, hoe duizendvoud
wekt Gij ons verlangen!
Ach, ons hart is verward,
leer het op uw lichte
hoge rijk zich richten.

2 Want de lichten die wij zelf
aan de hemel stelden,
glinst'rend in het zwart gewelf,
sterren, ongetelde, -
al hun glans / dooft nochtans,
dan is heel ons leven
door de nacht omgeven.

3 God, is dan wat U verliet
uit uw hand gevallen?
Mist Gij onze wereld niet
bij uw duizendtallen?
Blijf niet ver, / doe één ster
in de nacht ons gloren,
of wij zijn verloren!

4 Christus, stille vaste ster,
o Gij licht der lichten,
waarnaar wij van her en der
onze schreden richten, -
geef ons moed; / 't is ons goed
U te zien, getrouwe,
uw hoog rijk t' aanschouwen.

(u mag gaan zitten)

Gedicht en inleiding op de dienst

Gebod om compassie, t. René van Loenen, mel. Lied 101

Ontferm U over ons in kwade dagen
als wij de zware last zo wankel dragen
gebrandmerkt en gekrenkt tot op het bot, ontferm U God.

Ontferm U over ons in stille uren
als wij de schaduw van de dood verduren,
onwetend van het ons beschoren lot, ontferm U God.

Gij die ons nooit ontbreekt, zolang wij leven
zolang zult Gij ons met Uw licht omgeven
en met Uw liefde – wonderbare macht, Gij geeft ons kracht.

Wij mogen in de avond, in de morgen,
ons veilig bij U weten en geborgen
tot in het diepe zwijgen van de nacht - o stille wacht.

Tekst

(we gaan staan)

Gloria: Een schoot van ontferming, lied 158b

1^e x cantorij, 2^e x allen

(u mag gaan zitten)

DIENST VAN HET WOORD

Groet

v: De Eeuwige zij met u

a: **OOK MET U ZIJ DE EEUWIGE**

Verhaal voor grote en kleine oren

Lezing: fragment uit Psalm 147 - naar Huub Oosterhuis

Toen mijn hart was gebroken hebt Gij voorzichtig de stukken gelijmd

Pianospel

Lezing: 1 Corinthe 13: 8 – 13, Naardense vertaling

Zingen: Nu nog met halve woorden, lied 179 (Zangen van zoeken en zien)

1 Nu nog met halve woorden, hier en daar,
kijkend in donk're spiegels, bijna waar,
blijven wij vreemden die zien en weer vergeten,
doen in den blinde wat moet, maar ongeweten.
Dan, eenmaal, wordt wat niet bestaat: -
wij zullen opengaan
en zien en horen, oog in oog,
van mens tot mens verstaan.

2 Weten voorbij aan alle angst en schijn,
en liefde, liefde zal geen woord meer zijn.
Lichaam en zwijgen genoeg, en onze namen
rusten in licht – als leeuw en lam tezamen.
Nu nog verslaafd, dan waar en vrij,
ontketend, onverbloemd.
Nu nog in tranen, dan getroost
en met mijzelf verzoend.

Meditatie

Zingen: Die ons in 't hart geschreven staan, t. S. de Vries, m. Dirk Zwart
Cantorij; vers 1 en 2, allen: vers 3

*1 Die ons in 't hart geschreven staan, die onze dagen deelden
maar in de dood zijn voorgegaan, zij lieten ons de beelden
van zoet en droef herinneren, van zoeken, hopen, wachten.
Zal in de starre, koude dood hun naam nog overnachten?*

*2 Nooit wordt de droefheid bodemloos: God houdt zijn handen open
en heel ons leven, doods en broos, draagt Hij door vrees en hope.
Herinnert Hij zich niet hun naam als wachters op de morgen?
Die in de nacht zijn voorgegaan zijn in Zijn trouw geborgen.*

3. De naam waar-mee zij zijn ge-noemd
staat in Gods hand ge - schre - ven
en zal door al - le don - ker heen
toch on - uit - wis - baar le - ven.
In Chris - tus blijft die naam be-waard,
naar Hem mo - gen zij he - ten,
tot - dat de droom ver - keert in zien,
ge - lo - ven wordt tot we - ten.

DIENST VAN DE GEDACHTENIS

WIJ GEDENKEN...

Hier bij de doopvont,
de plaats waar onze namen eens voluit werden genoemd
herinneren wij ons onze dierbaren
die ons ontvallen zijn door de dood.

v: Levende God, die ons gedenkt
en ook onze geliefden, met wie wij ons leven deelden
en met wie wij ons blijvend verbonden weten,
U roepen wij aan:

G: HOOR ONS GEBED

v:

Vanuit ons gemis roepen wij om Uw nabijheid
laat U vinden als wij U zoeken

G: DIE ONS GEDENKT

**EN VAN GEEN MENSENKIND DE NAAM VERGEET:
HECHT DAN UW HART AAN WIE WIJ U HIER NOEMEN.
HOOR ONS GEBED EN WEES ONS NABIJ. AMEN**

*We willen in liefde en eerbied gedenken hen die gestorven zijn
we noemen hun namen
en voor elk van hen ontsteken we een kaars aan de Paaskaars
omdat we er op mogen vertrouwen
dat zij in Gods licht zijn*

Zingen: Wij noemen U de namen, ZZZ 79

2 O Eeuwige, laat merken - wat liefde kan bewerken
hier in vertrouwde kring. - Laat niet ons hart verkillen,
maar ons verdriet verstillen - tot dierbare herinnering.

Wij noemen de namen en ontsteken het licht:

21 oktober	Dirk Hendrik Boenink
5 november	Berendina Jacomina Fokkink-Smeenck
15 november	Dirk Marinus te Veldhuis
5 januari	Hendrika Zonnenberg-Bruil
16 januari	Johanna Antonia te Nahuis-Voortman
28 januari	Wilhelmina Juliana Braam-Mudde
1 februari	Reindjen Steenblik-Nijen Es
4 februari	Johanna Arendina van Tuil-Schulenburg
6 februari	Gerit Willem Bouwmeester

Cantorij: Wat ik gewild heb, lied 962

Wat ik gewild heb / wat ik gedaan heb
wat mij gedaan werd / wat ik misdaan heb
wat ongezegd bleef / wat onverzoend bleef
wat niet gekend werd / wat ongebruikt bleef
al het beschamende / neem het van mij
en dat ik dit was / en geen ander –
dit overschot van / stof van de aarde:
dit was mijn liefde. / Hier ben ik.

Wij noemen de namen en ontsteken het licht:

21 februari	Albert Roerink
4 maart	Johanna Hendrika Wolsink-Lansink
27 maart	Garritdina Willemina Halfman-Schepers
4 april	Anna Maria van Duren-de Roos
3 mei	Jacqueline Tragter-Bults
9 mei	Jan Reind Wezinkhof
25 mei	Wouter Jan Bergsma
1 juni	Willem Jan Neerlaar
15 augustus	Theo Antoon Sleumer

Zingen: Heer herinner U ... lied 730, t. Kees van de Zwaard

Heer, herinner U de namen,
ieder die gestorven is.
Zie ons aan zoals wij kwamen
uit de diepte, het verlies
van de mensen, die wij dragen
op de lippen, in ons hart,
die wij missen sinds de dagen,
dat de dood ons huis verwacht.

God, gedenk de vele aardse
tranen van verdriet en zorg,
vang ze op, Heer, en bewaar ze
in uw kruik van troost en borg;
en ontvang de levensparels,
die wij koesteren als een schat,
wil hen in uw Rijk aanvaarden
en gebruiken voor uw stad.

Wij noemen de namen en ontsteken het licht:

23 augustus	Arie Leendert van den Dries
26 augustus	Janna Wilhelmina Walda-Stevens
2 september	Jan Schreuder
10 september	Anna Johanna Dijkman-Hiddink
11 september	Gerrit Jan Bosman
22 september	Grada Johanna Dina van Otten-Kuijntjes
28 september	Wendelina Alie Meersma-Altena
21 oktober	Willemina Kerkwijk-Nijhof
27 oktober	Johan Theodor Landman

Cantorij: Heer Jezus als een licht, t. André Troost, m. Dirk Zwart

Heer Jezus, als een licht zijt Gij
gekomen in de nacht,
ons meer nog dan de dood nabij,
 vertroostend, ongedacht.

Als Gij niet was ons licht geweest
dan was er slechts verdriet,
een wond die schrijnt en niet geneest,
een ongezongen lied.

Niet elk gebed wordt zo verhoord
als ieder dat wel wil;
wij gaan met uw beloften voort,
uw toekomst maakt ons stil.

Niet iedereen begrijpt waarom
ons lichaam moet vergaan –
het kiemt als zaad en komt weerom
als Gij het op doet staan.

Er is geen leven zonder zin,
de dood is maar een poort,
geen einde, maar een nieuw begin
van vreugde, ongestoord.

Kom, Heiland, in die laatste nacht,
van dodelijke pijn,
en laat ons, eenmaal thuisgebracht,
voorgoed genezen zijn!

Eens staan wij dan weer oog in oog,
wij zien elkaars gezicht,
en zingen samen, hemelhoog:
God dank – Hij is ons licht!

*In een moment van stilte ontsteken wij nog drie kaarsen
voor degenen, die het afgelopen jaar omgekomen zijn
door oorlog en geweld...
voor degenen die op de vlucht zijn gegaan,
op zoek naar een beter bestaan,
maar die bestemming nooit mochten bereiken ...
voor wie eenzaam gestorven zijn,
dichtbij huis of waar dan ook in de wereld
mensen niet meer gekend, genoemd ...
Wij gedenken hen...*

Zingen: Van U is de toekomst, t. Huub Oosterhuis, m. Dirk Zwart

cantorij 3x, daarna allen 2x

cantorij 2x: *Van U is de toekomst, kome wat komt.*

Licht dat niet dooft, liefde die blijft, liefde die blijft.

allen 2x:

*We nodigen een ieder uit die in een dienst als deze
opnieuw herinnerd wordt aan een geliefde, een ouder,
een dierbaar kind, een broer of een zus, een vriend of vriendin
een mens van wie we hebben gehouden,
om naar voren te komen en zelf een kaarsje aan te steken*

ondertussen klinkt er pianomuziek

DIENT VAN HET ANTWOORD

Dank- en voorbeden

Inzameling van de gaven

Slotlied: Het zal misschien nog eeuwen duren,

t. M.de Geus, m. D. Zwart

Cantorij: vers 1, allen: 2 en 3

1 Het zal misschien nog eeuwen duren
dat weet geen mens vooruit
maar komen zal de dag, de ure
dat God zijn rijk ontsluit.
Dan zal de aarde openbloeien
in ongekende pracht,
van vrede, licht en liefde gloeien,
voor eeuwig thuisgebracht.

2. Het le - ven blijft zijn raad - sels hou - den,
zijn on - rust en ge - mis,
maar la - ten wij voor o - gen hou - den
dat God steeds met ons is.

Hij gaat ons voor door dich - te deu - ren,
door zee - en die hij splijt;
hij is de hoop in het ge - beu - ren,
de hand die ons be - vrijdt.

3. God riep de wereld ooit ten leven,
hij roept ook ons vandaag;
de God van Pasen, van ons leven,
is zelfs de dood de baas.
Zijn liefde geeft ons moed en krachten,
hij neemt ons bij de hand,
doet ons een nieuw begin verwachten
dat ons bestaan omspant.

4. Wij zullen opstaan, nieuw ontwaken
en glanzen van geluk;
wij zullen elk van liefde blaken,
aan alle leed ontruikt.
Hij doet ons dromen over morgen,
bergt in ons hart een lach;
wij weten ons voorgoed geborgen,
wij leven naar zijn Dag.

Zegen

Familieleden van hen, die wij herdacht hebben,
worden na de dienst uitgenodigd
om de gedenkkaars
en de witte steen met daarop de naam van hun dierbare
als herinnering mee naar huis te nemen